

Dvylika laiptelių

Kovo 11 - osios gimnazija

2016 Spalis

50

50

50

50

50

50

50

50

50

25 - oji vidurinė
mokykla

1966

50

50

50

50

50

50

50

Kovo 11 - osios gimnazija

2016

50

50

50

50

Sveikinu visą Gimnazijos bendruomenę su gražiu jubiliejumi.

50

Kiekvienos mokyklos istorija susideda iš daugelio mažesnių istorijų, kurias rašė ir teberašo buvę bei esami mokiniai ir mokytojai. Kai mintimis grįžtame į mokyklą, visada prisimename mokyklinius suolus, mokytojus, tėviškai globojusius, mokiusius, patarusius, paskatinusius nuolat ieškoti žinių ir savojo gyvenimo kelio.

Žvelgdamas į 50 metų pasiekimus, džiaugiuosi svariais mūsų ugdytinių pasiekimais, darniu, draugišku, aukštos kompetencijos mokytojų kolektyvu, gerais mokinių ir mokytojų santykiais, aktyviais mokiniais, tėvų komiteto pagalba, sugebėjimu ne tik bendradarbiauti, bet ir kurti naujas tik mūsų bendruomenei būdingas veiklas, pabrėžiančias gimnazijos išskirtinumą ir savitumą.

Kovo 11-osios gimnazijos direktorius Stanislovas Milašius

50

50

50

50

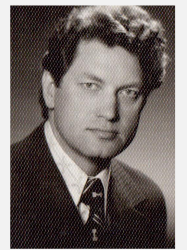
Seniai seniai Dainavos karalystėje atsisėdo kartą ant pievelės karalius, pasigrožėti gėlėmis norėjo ir nežinodamas labai protingas tapo. Ir sugalvojo, kad toje vietoje pastatas turėtų būti, kuriame tilptų visi, kurie mokytis panorėtų. Nuvažiavo jis pas žymią raganą ir papasakojo apie savo viziją.. Davė jam pastaroji pupą stebuklingą, kuri gražų, baltą namą išaugins. Už 303 dienų ir 303 naktų išaugo baltų plytų pastatas, kuris buvo pavadintas 25-ąja vidurine mokykla, bet ragana užbūrė, kad ne per vieną dieną norintieji viską išmoktų, o turėtų sėdėti jame 12 metų nuo pirmadienio iki penktadienio ir knygas skaityti, kad protingi taptų.

Direktorius
J. Lopata

Karalius paskyrė garbingą valdovą J. Lopatą mokyklai vadovauti. Pavaldinių mokytojų jis visą krūvą kaip karalius turėjo, vienos - matematikos, kitos - lietuvių ar anglų kalbos mokė, sportavo visi, dainas dainavo, laimingi, šypsodamiesi šiame pastate nuo ryto iki vakaro būdavo.

Nors J.Lopata atrado pagalbininkų visą būrį, jis dalino jėgas savas į visas puses ir išdalino jas. Nebegalėjo jis valdyti daugiau ir paskelbė, kad naujasis valdovas renkamas bus. Tarė jis: „Kas pasakys paslaptį didžiausią, kaip moksleivius laimingus padaryti, tas ir taps valdovu naujuoju“. Išrikiavo jis 230 vyrų prie sienos pastato stebuklingojo ir klausė paslapties. Tik vienas A.Liukomavičius ją atskleidė. Sekė jam puikiai valdyti. Bet naujasis valdovas irgi savo jėgas išdalino.

Direktorius
A.Liukomavičius

Suprato pastarasis, kad valdovo naujo jau greitai prireiks. Susitė vyrų pulką prie tos pačios sienos ir klausė paslapties jų, kol mėnulis sužibo. Bet valdovą išrinko – jauną ir gražų Stanislovą Milašį. Kadangi valdovas naujasis stiprus buvo, ištvėrė jis kartu su pavaldiniais visus išbandymus, tekusius per daugelį metų, ir iki šiol sėkmingai visus valdo ir, linkime, kad dar ilgai valdytų.

Direktorius
S. Milašius

Kovo 11-osios gimnazijos stebuklingajame pastate laimingi visi: mokytojai ir mokiniai . Šypsosi čia jie, nes tik čia visi atranda save. Magiška sėkmės istorija tęsiasi jau 50 metų, ir kiekvienais metais vis prie jos prisideda daugybė besišypsančių ir laimingų žmonių. Ir aš čia mokausi, kartu su kitais savo sėkmės istoriją kuriu.

Pasaką kūrė II klasės gimnazistė Emilija Zelenkauskaitė

Gimnazijos himnas

Savo mokyklą mes mylim karštai,
Čia Lietuvos saulė šviečia.
Kovo 11 - os esam vaikai,
Naujas rytojus mus kviečia.

Liepsnokį ir deki, širdie,
neleisk niekada mums nurimti,
pastogėj mokyklos kasdien
istorijos vingius primink.

Laukia tėvynės šviesi ateitis,
Mes jos viltis ir gynėjai.
Amžiams pradingo juodoji būtis,
Laimės mes esam kūrėjai.

Liepsnokį ir deki, širdie,
neleisk niekada mums nurimti,
pastogėj mokyklos kasdien
istorijos vingius primink.

Himno autorės :

D. Čaiškauskienė - Kovo 11 -osios
gimnazijos lietuvių kalbos mokytoja

Lina Navikauskienė - Kovo 11 -
osios gimnazijos muzikos mokytoja.

Gimnazijos vėliavos ir emblemos autorė **Audronė Budrytė - Unikauskienė**
Buvusi Kauno 25 - osios vidurinės mokyklos 20
laidos mokinė
Kauno Kovo 11 -osios gimnazijos dailės mokytoja

Mūsų mokytojų kredo

3

Mokytojų kolektyvas 2015-2016 m.m.

Stanislovas Milašius: Žaidimas nepralaimėtas, kol jis nesibaigė.

Jolanta Lokienė: Žmogus išlieka jaunas, kol mokosi, o dirbdamas mokykloje turi nuolat mokytis ir tobulėti.

Zita Klimčiauskienė: Gyvenimas – įdomus, nes gali stebėti ir stebėti.

Laima Lukšienė: Turiu tik tiek laisvės, kiek esu parengusi gerai suformuluotų alternatyvų, iš kurių galiu rinktis dabartinėje savo situacijoje.

Irena Jūrevičiūtė: Jei norite, kad gyvenimas jums šypsotųsi, iš pradžių dovanokite jam savo gerą nuotaiką.

Jolita Ramanauskienė: Viskas gyvenime turi prasmę.

Alma Voskienė: Niekada nebūna didelių darbų be didelių sunkumų.

Audronė Unikauskienė: Paskubėsi – žmones prajuokinsi.

Lina Šakelytė: Visada maniau, kad norėdamas mokyti kitus, žmogus turi prabilti meilės balsu, ypač mokytojas, mokydamas vaikus.

Rita Stagniūnaitė: Stenkis visada judėti pirmyn. Pasiimk, kas geriausia!

Jūratė Šukelienė: Nemoki – tai mokykis, bet stenkis viską daryti pats.

Regina Baltušienė: Mokytis, mokytis ir dar kartą mokytis.

Rinalda Margelevičienė: Gyvenk ir neliūdėk.

Rita Sarapinienė: Tobulėk, ir pasaulis bus geresnis.

Lina Petraitenė: Niekada nedaryk kitam to, ko nenorėtum, kad padarytų tau.

Irena Gedminienė: Klysti – žmogiška.

Rasa Miliuvienė: Gyvenimas yra gražus.

Rūta Satkauskienė: Būti čia ir dabar.

Aušra Papirtienė: Kiekviename blogame dalyke galima rasti daug gerų.

Daiva Pilkauskienė: Nėra tokių dalykų, kurių negalėtų padaryti žmogus, jeigu jis to nori.

Rima Narušienė: Šypsokis gyvenimui, ir gyvenimas šypsosis tau.

Rima Jankauskienė: Jei gali padėti kitam- padėk.

Jolanta Lastauskienė: Viskas įmanoma, tik reikia norėti.

Margarita Kantaitė: Blogį nugalėti gerumu.

Raimonda Stašaitienė: Pažink save, ir tu pažinsi kitus.

Ar tu prisimeni?

1 laida (1968)

Štai ir aš jau rašau. Gaila, kad taip greitai laikas rašyti paskutines eilutes mokykloje... Bet laikas eina, ir niekada nenustoja... Gaila, kad laikas nesugrąžinimas... Rašau taip dabar ir rašysiu taip visada. Kai dar sėdėjau mokyklos suole, norėjau kuo greičiau išlaikyti egzaminus, išeiti iš mokyklos. O dabar? Dabar jie išlaikyti... Nors nuo paskutinio skambučio praėjo tik mėnuo, aš sutikčiau vėl apsivilkti mokyklinę uniformą. Kas rytą bėgti į mokyklą, sėdėti suole, klausyti mokytojo žodžių... Labai gaila, bet laikas eina. Jis nesustoja...

Violeta Tamulaitytė

3 laida (1970)

Mokykla, Mokykla, štai aš palieku tave. Ir liūdna, ir linksma kartu. Linksma, nes nuo šiol atsiveria platūs gyvenimo keliai, o liūdna, nes palieku čia vienuolika metų, persunktų dvejetų ašarom ir penketų džiaugsmu.

Zita K.

6 laida (1973)

Aš dar pasėdėsiu rašaluotam suole, pripaišytam pervertų širdžių strėlėmis. Šiandien jis toks mielas, toks artimas. Din - din – din pašaukia paskutinis skambutis...

Sunkiausia – išsiskyrimas...

Kristina Kazakevičiūtė

9 laida (1976)

Buvo labai sunku, ypač paskutiniaisiais metais, bet skirtis visgi gaila. Už šilumą dėkinga mokytojoms Dilkienei, Mozūronienei, Voskienei ir Uvainienei. Ačiū.
...O skambutis skardens vakarais dar ilgai...

Vilma Žilionytė

23 laida (1990)

Atsisveikinu. Išeiti laikas.
Suolas, klasė ir koridoriai tušti...
Atėjau čia kažkada mažytė, vaikas,
Išeinu. Ateis kiti.
Atsisveikinu. Dvylika pakopų
Nugalėta pasakiškai greit.
Gaila... O juk gera buvo kopti,
Į gyvenimą juk gera eit.
Atsisveikinu. Savaip gyventi laikas,
Atgalios- tik sapnuose grįžtu.
Mokytoja... klasė... ir pabėgęs laikas...
Šito niekada neužmirštu...

Erika O.

14 laida (1981)

Praėjusios dienos kaip smulkmenos monetos
Pabiro, ir jau nesurinksi.
Seni kalendoriai suplėšyti mėtos,
Užvarstomos durys - skylėtos.
Gal tai, kas gražiausia,
Praeina iš lėto
Be šypsenų, saulės ir vėjų,
Kad laime iš naujo galėtum tikėti.
Ir jau nesustotum išėjęs.

Zita K.

6 laida (1973)

Žmogus ima branginti tik tai, ko netenka. Štai ir mes – tik išeidami pajuntame, kokia brangi mums ši mokykla.

Aleksandras Abišala

29 laida (1996)

Ačiū Jums visiems, kad pykote, mylėjote, pakentėte ir džiaugėtės, kad verkėte ir juokėtės. Ačiū, kad buvote...

Ačiū Tau, mokykla, kad esi...

Ačiū Jums, mokytojai, kad buvote tokie, kokie buvote: nuolat nepatenkinti, murmantys, pykstantys ir reikalaujantys...

Aurelijus

35 laida (2002)

Jaučiuosi gerai... Ne, negerai, nes reikia palikti šią mokyklą, kurioje prabėgo didžioji dalis mano gyvenimo. Dėkinga esu mokytojams, kurie ištvėrė mūsų nepakenčiamą elgesį ir turėjo kantrybės mus mokyti. Dėkoju!!!

Erika Kreivytė

3 laida (1970)

Išsiskyrėm su savo geriausiais draugais, numylėtais suolais, išsiplėpėjome paskutines paslaptis, išbraižėm mielą lentą ir užrakinome mylimąsias klases. Belieka atsisveikinti su mokykla. Nuo šiandien mes- mokyklos svečiai.

Birutė Užkuraitytė

43 laida (2010)

Vėl klasė liks viena...

Skambės tik žingsnių aidas...

Mus akimis lydės išmarginta lenta

Raidėm ir formulėm, daiktavardžių linksniuotėm.

Liūdės ant suolo palikta knyga...

Kvėpės pavasariu sodai, varpelis suskambės,

Ir mūsų širdys mokyklą prisimins ...

Agnė Čėsnaitė

49 laida (2016)

Aš prisimenu dar savo vaikystę,

Kai prieš tiek metų dvyliktoko ranką laikiau.

Aš prisimenu tą nerimą krūtinėj.

Bet dabar kažkas kitaip.

Aš esu pasiruošęs eiti gyvenimo keliu,

Juoda-balta, tai visai nesvarbu.

Kiek kartų dar suklupsiu, kad galėčiau pakilt

Ir visada išlikti savimi.

Viena akimirka ir viskas kitaip,

Pro akis praskieja metai, prabėgę taip greit.

Mokykla- tai visko pradžia,

Visada išliks mano prisiminimuose...

6 laida (1973)

Kokia bebūtų mano ateitis, mokyklą prisiminsiu kaip didelę vienuolikos metų šventę.

Jolita Kleizaitė

39 laida (2007)

Pasiilgsim...

Pamokų, praleistų valgykloje,

Grožio salonų per pamokas,

Nusirašinėjimų per kontrolinius,

Mokytojų, kurios mums dažnai atrodydavo piktos,

Mokyklos diskotekų ir nelabai vykusių klasės žiburėlių,

Laimėtų renginių, sutrumpintų pamokų,

Žaliųjų mokyklos koridorių

Ir visko, kas susiję su mokykla,

Kurioje mes praleidome dvylika savo laimingiausių gyvenimo metų!

Giedrė Suchovaitė ir Ieva Barkauskaitė

Čia atsiskleidžia mūsų asmenybės

Mokinių komitetas 2016-2017 m.m.

Foto Spektros
Tel.: 8 97 389997
8 666 1-0000

Mokinių komitetas... Du žodžiai, dažnai beveik nieko nesakantys nepažįstamiems, tačiau turintys didelę reikšmę kiekvienam MK nariui. Kovo 11-osios gimnazijos Mokinių komitetas jau 21

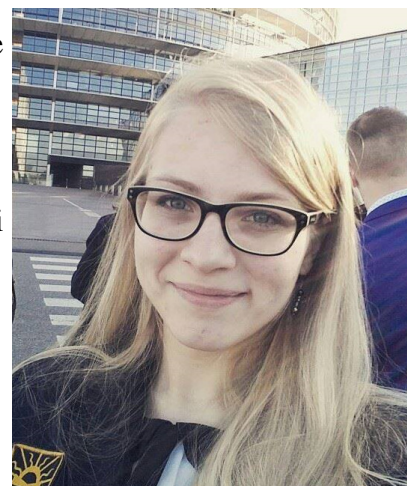
metus vienija veiklius skirtingų klasių mokinius aktyviai veiklai. Tačiau į šį pavadinimą telpa kur kas daugiau. MK yra vieta, kurioje mes augame, mokomės, tobulėjame kaip asmenybės. Turime progą pažinti save ir išbandyti jėgas įvairiose srityse: tapdami politikais, žurnalistais, menininkais, projektų vadovais, renginių organizatoriais, spręsdami problemas ir prisidedami prie geresnės mokyklos kūrimo. Bet tai dar ne viskas. Didžiausia MK stiprybė ir jėga yra žmonės, dirbantys komitete, ir šiltas bendravimas.

Mokomės vienas kitą suprasti ir priimti kiekvieno mintis. Visi čia esame labai skirtingi, tačiau mus vienija idėjos ir bendri tikslai, kurių siekiame dėl šviesios mokyklos ateities.

Taigi, Mokinių komitetas yra daug daugiau nei vien

pavadinimas. Tai smagūs prisiminimai iš mokymų ir nakvynių. Vieta, kurioje net tyliausias pradeda šnekėti.

„Auksinių lempučių“ scenarijai, mokinių prezidento rinkimų biuletiniai, akcijos, šokių konkursai... Galų gale, tai didelė mūsų gyvenimo dalis ir mes patys.

2014-2015 m.m mokinių prezidentė Edita

Laikraštį ruošė: Mokytojos - Rita Sarapinienė, Asta Doftartienė, Jūratė Šukelienė, bibliotekos vedėja Irena Jurevičiūtė, direktoriaus pavaduotoja Lina Šakalytė; gimnazistės - Laimutė Staškevičiūtė IVa, Edita Majauskaitė IVa, Emilija Zalenkauskaitė IIa